

Diumenge III

Is 61,1-2a.10-11; 1Te 5,16-24; Jn 1,6-8.19-28 Desembre 11

*D*ÉU ENVIÀ UN HOME que es deia Joan. Vingué com a testimoni a donar testimoni de la llum, perquè per ell tothom cregués. Ell no era la llum, venia solament a donar-ne testimoni. Aquest és el testimoni que Joan va donar quan els jueus li enviaren sacerdots i levites des de Jerusalem a interrogar-lo.

Li preguntaren: «Qui ets, tu?» Ell no es va negar a respondre i confessà clarament: «Jo no sóc el Messies.»

Ells li preguntaren: «Qui ets, doncs? Elies?» Els respon: «No el sóc.»

«Ets el Profeta?» Respongué: «No.»

Llavors li digueren: «Doncs qui ets, tu? Què hem de respondre als qui ens han enviat? Què dius de tu mateix?» Ell va declarar: «Sóc “la veu d'un que crida en el desert: Adreceu el camí del Senyor”. Així ho va dir el profeta Isaïes.»

Alguns dels enviats, que eren dels fariseus, li van fer aquesta altra pregunta: «Per què bateges, doncs, si no ets el Messies, ni Elies, ni el Profeta?»

Joan els respongué: «Jo batejo només amb aigua; però enmig vostre hi ha el qui vosaltres no coneixeu, el qui ve després de mi, i jo no sóc digne ni de deslligar-li les corretges de les sandàlies.»

Això va passar a Betània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

❖ **Preparació:** Esperit Sant, ajuda'm a ser humil però fidel testimoni de la llum.

❖ **Lectura:** El riu Jordà, a la Bíblia, és la frontera natural entre la terra i el que no ho és. Els israelites van creuar el

Jordà amb Josuè per entrar a la terra promesa. Traspassar, endinsar-se en les seves aigües, recordava aquest mític pas i també el pas del mar Roig, i era símbol de novetat, d'esperança, de naixement d'alguna cosa nova. És allà on Joan bateja i convida a la conversió. I allà anuncia l'arribada d'un altre que batejarà amb alguna cosa més que aigua.

El gest de deslligar la corretja de les sandàlies sembla que era un antic costum israelita: el calçat era símbol de propietat, perquè trepitjar o llançar la sandàlia sobre la terra era prendre-la en propietat. Per vendre-la o traspassar-la calia treure's el calçat i lliurar-lo a un altre (Sl 60,10). En el cas d'una vídua sense fills (Dt 25,9-10) se li treia la sandàlia al parent més pròxim que no volia casar-s'hi, per simbolitzar que quedava lliure de la seva obligació. Joan Baptista podria estar dient que Jesús és l'amo de la terra, l'espòs d'Israel, tal com els profetes anomenaven Déu.

✠ **Meditació:** El Baptista era «testimoni de la llum», però «no era la llum», diu Joan. No, no sóc el Messies, ni Elies, ni el profeta. Només sóc un enviat que aplanar el camí per al qui ha de venir després, deia. Que difícil, en els moments d'èxit i de glòria, reconèixer humilment que tot ho hem rebut de Déu.

✠ **Oració:** Amb la primera lectura del profeta Isaïes, jo també «aclamo el Senyor ple de goig» per l'Esperit que va ungir Jesús i el va enviar «a portar la bona nova als pobres, a curar els cors desfets, a proclamar als captius la llibertat...», a proclamar la gràcia que el Senyor vessa sobre tothom.

✠ **Contemplació:** De manera conscient o no, tots estem esperant el Senyor. Ell farà germinar el benestar davant de tots els pobles. Però necessita enviats que vagin de la seva part, testimonis de la bona nova, a preparar i aplanar-li el camí.

✠ **Acció:** «On hi hagi desesperació, que jo hi porti la Llum» (sant Francesc d'Assís).